

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2260/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Снежица Живановић Шкаро, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала Ниш, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4402/18 од 04.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 03.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4402/18 од 04.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4402/18 од 04.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 11103/16 од 05.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да у корист тужиле уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежним Фондовима ПИО по важећој стопи на дан уплате доприноса за период од 17.05.2013. године до 17.05.2015. године и то на појединачно наведене основице мање исплаћене новчане накнаде, као у изреци пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиле накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.120,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 4402/18 од 04.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер је одлука у складу са ставом израженим у одлукама Уставног суда Уж 1430/14 и Уж 1431/14.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса поднета је 04.11.2016. године.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде очигледно испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић